

[Mølgaard]

de tilbage til ved en mere passende lejlighed end denne.

Energiministeren (Poul Nielson):

Hr. Maisted var inde på dette med, at socialdemokratiet og også regeringen har fonde på hjernen, og jeg må nok sige til det, at jeg tør ikke beskyldte hr. Maisted for at have noget på hjernen. Jeg synes, det er en diskussion, som bliver meget u håndgribelig, hvis den skal foregå på den led.

Hr. Maisted går vedvarende ud fra nogle antagelser med hensyn til økonomien omkring statshandlerne, og det ligger faktisk sådan, at det, der er foretaget her, sammenlignet med de vilkår, der normalt prismæssigt er gældende for tilsvarende kontrakt køb af råolie, som i øvrigt kan opnås for selskaberne, er fordelagtigt, og det, der lægges op til af lignende handler, er også sådan organiseret, at det på forhånd vil være med tilslutning fra selskaberne, hvis disse handler faktisk indgås. I denne diskussion tror jeg det er væsentligt, at man gør sig klart, at dette ikke er statslige oliehandler, som bliver påtvunget den danske oliebranche; det er handler, som forinden er aftalt med dem. Det betyder så også, at det er et arrangement, der er præget af samarbejde med resten af systemet her i Danmark, sådan som det ser ud. Det bringer mig til at svare hr. Kalnæs, at jeg kan godt, sådan ud fra en mere generel vurdering, være enig med hr. Kalnæs i betragtningen om det ønskværdige i, at flere af de mindre selskaber, specielt de danske selskaber i oliebranchen her i landet, blev inddraget stærkere som aftagere af olieindkøb på denne måde.

Men der er altså ikke lagt op til nogen speciel strukturpleje i den danske oliebranche med dette. Der er ikke noget sikkerhedsnet under de forskellige selskaber; det er simpelt hen en måde, hvorpå vi kan skaffe billigere olie hjem på mere stabile vilkår til Danmark, og så kommer det an på, hvor stor interessen er fra de forskellige selskaber. Det er den måde, vi har kunnet starte dette på i Danmark.

Jeg vil godt erindre om, at jeg selv karakteriserede det, vi gik efter oprindeligt, som det, jeg kaldte minimumsløsningen, minimumsmodellen. Det har vist sig med det samme at være lidt mere, end det var nød-

vendigt for at få selskaberne til at gå med på det. Vi skulle også fra det statslige selskab stå for transport- og raffinaderiaftaler, og vi fik ikke en solidarisk aftagerforpligtelse med ind i arrangementet. Det betyder, at det statslige selskab fra starten allerede må dække lidt flere af aktiviteterne end bare være sådan en ren mellemhandlervirksomhed.

Men situationen er, at jeg planlægger ikke en speciel favorisering af bestemte selskaber; det er for mig afgørelser, der ligger i selskabet som sådant; det er D.O.N.G.s forretningsrelationer med de deltagende olieselskaber, der kommer til at afgøre fordelingen af olien for hver handel, der bliver tale om. Det er ikke et politisk spørgsmål som sådant, det er et spørgsmål mellem selskabet og dets samarbejdspartnere.

Fru Annelise Gotfredsen stillede i forbindelse med de andre ting, der har været fremme i forespørgslen her, spørgsmålet om varmeprisudvalgets nedsættelse. Jeg vil bestræbe mig på, at det inden for nogle få måneder fra nu af vil kunne nedsættes. Indtil nu vil jeg mene, at det har været ikke uden problemer, men noget skal vi altså udskyde, noget kan vi ikke klare, sådan som tingene har været fra energiministeriets start rent ressourcemæssigt og personalemæssigt, og jeg har også i energipolitisk udvalg og andre steder åbenlyst tilkendegivet, at dette har vi simpelt hen ikke kunnet magte, så vi har besluttet at lade den sag ligge i nogle måneder. Det har den ikke gjort nu, for jeg har været i gang med at forberede den; sagen ligger ikke stille, og i nogle måneder har vi rent faktisk været i gang med at forberede og vurdere, hvordan udvalgets start rigtigst kan gribes an, men på den baggrund kan jeg også sige, at inden for nogle få måneder mener jeg at det kan komme i gang.

Det er klart, at sammenhængen med hele varmeplanarbejdet osv. er åbenlys, men indtil nu kan man ikke pege på en problematisk blokering for det, kommunerne skal lave, i og med at varmeprisudvalget ikke har fungeret endnu.

Så vil jeg sige til hr. Mølgaard i anledning af bemærkningerne om statens personale- og lønpolitik osv. som binding for dette aktieselskabs og koncernens virksomhed, at jeg er helt på linje med det, der ligger i betragtningen om, at vi bør kunne lade koncernen køre som et privat aktieselskab med datterselska-